

Publicerad 2010-05-21 07:56 av Yrre

Slöjor.

Hej du, sa den tunna dimman
till dagen då den steg
jag lämnar över nu
virvlade kort och neg.

Dagen log som dagar kan
lät blicken svepa vida
såg folk stiga upp under skratt och glam
så ock de som fått lida.

Min natt är en förunderlig vän
så skrämmande men ändå trygg
den enda, tänkte dagen
som jag visar min rygg

Nej kvällen är den som ruskar om
ger begär ej många kan släcka
väcker goda tankar men också hat
som bara ondska kan täcka

Kvällning å andra sidan som man
kurar och myser till
som så sakta fyller allt
som lugnar oroade sinn

Jag möter henne tänkte dagen
innan jag börjar min färd
mot nya trakter nya mål
om igen gör den resan värd

För så är det att livet reser
sol går ned och natt tar vid
slöjor leker i mellanrummen
så ska det vara evinnerlig tid

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten